

# ФОРМИ І МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯОРІЄНТОВАНОГО СВІТОГЛЯДУ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

## FORMS AND METHODS OF FORMING A HEALTH-ORIENTED WORLDVIEW OF HIGHER EDUCATION STUDENTS IN THE PROCESS OF PROFESSIONAL TRAINING

УДК 378.015.31:613  
DOI <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2025/83.2.25>

**Науменко Н.В.,**  
канд. пед. наук, доцент,  
доцент кафедри здоров'я людини,  
реабілітології і спеціальної психології  
Харківського національного  
педагогічного університету імені  
Г.С. Сковороди

**Бойчук Ю.Д.,**  
докт. пед. наук, професор, академік  
Національної академії педагогічних  
наук України,  
ректор  
Харківського національного  
педагогічного університету імені  
Г.С. Сковороди

**Козлов А.В.,**  
ст. викладач кафедри теорії, методики  
і практики фізичного виховання  
Харківського національного  
педагогічного університету імені  
Г.С. Сковороди

**Дрожек Л.В.,**  
канд. пед. наук, доцент,  
доцент кафедри здоров'я людини,  
реабілітології і спеціальної психології  
Харківського національного  
педагогічного університету імені  
Г.С. Сковороди

Стаття присвячена проблемі формування здоров'яорієнтованого світогляду у здобувачів освіти в процесі професійної підготовки. Метою статті було висвітлення інноваційних технологій, методів і форм організації освітнього процесу у закладах вищої освіти, що є ефективним інструментом формування здоров'яорієнтованого світогляду у майбутніх фахівців в умовах сьогодення. Для реалізації поставленої мети було проаналізовано підходи до розуміння сутності феномену «здоров'яорієнтований світогляд» у наукових дослідженнях та визначено його характерологічні особливості. Визначено, що здоров'яорієнтований світогляд є інтегративним особистісним утворенням, що включає систему знань, цінностей, переконань та установок щодо феномену здоров'я, які визначають активно-позитивне ставлення до здорового способу життя та детермінують здоров'язбережувальну поведінку особистості. Досліджено практичні механізми формування здоров'яорієнтованого світогляду здобувачів освіти в процесі професійної підготовки, психологічні аспекти формування здоров'яорієнтованого світогляду в кризових умовах, соціально-педагогічні аспекти здоров'язбереження в умовах військового конфлікту. Проаналізовано системний, міждисциплінарний та інноваційні підходи до формування здоров'яорієнтованого світогляду майбутніх фахівців у закладах вищої освіти. Визначено значення та ефективність упровадження інноваційних методів і форм організації освітньої діяльності з формування здоров'яорієнтованого світогляду, зокрема проблемних лекцій, лекцій-дискусій, семінарів-конференцій, круглих столів, ділових і рольових ігор, тренінгів, проєктів. Акцентовано на важливості активного залучення здобувачів освіти до індивідуальної і позааудиторної роботи через участь у здоров'язбережувальних, фізкультурно-оздоровчих та просвітницько-профілактичних заходах з проблеми збереження та відновлення фізичного, психічного, соціального та духовного здоров'я.

**Ключові слова:** здоров'яорієнтований світогляд, культура здоров'я, здоровий спосіб життя, професійна підготовка, інноваційні

методи навчання, здоров'язбережувальний освітній процес.

The article is devoted to the problem of forming a health-oriented worldview in students in the process of professional training. The purpose of the article is to highlight innovative technologies, methods and forms of organizing the educational process in higher education institutions, which is an effective tool for forming a health-oriented worldview in future professionals in today's conditions. To achieve this goal, the article analyzes the approaches to understanding the essence of the phenomenon of "health-oriented worldview" in scientific research and identifies its characteristic features. It has been determined that a health-oriented worldview is an integrative personal formation that includes a system of knowledge, values, beliefs and attitudes about the phenomenon of health, which determine an active and positive attitude to a healthy lifestyle and determine the health-saving behavior of an individual. The practical mechanisms for the formation of a health-oriented worldview of the students in the process of professional training, psychological aspects of the formation of a health-oriented worldview in crisis conditions, socio-pedagogical aspects of health promotion in the context of military conflict have been investigated. The systemic, interdisciplinary, and innovative approaches to the formation of a health-oriented worldview of future specialists in higher education institutions have been analyzed. The importance and effectiveness of introducing innovative methods and forms of organizing educational activities for the formation of a health-oriented worldview, including problematic lectures, lectures-discussions, seminars-conferences, round tables, business and role-playing games, trainings, projects, have been determined. The importance of active involvement of students in individual and extracurricular work through participation in health, fitness, educational and preventive activities on the problem of preserving and restoring physical, mental, social, and spiritual health has been emphasized.

**Key words:** health-oriented worldview, health culture, healthy lifestyle, professional training, innovative teaching methods, health-saving educational process.

**Постановка проблеми.** У сучасному світі, що характеризується стрімкими трансформаційними процесами, зростаючою інтенсифікацією праці та підвищенням психоемоційного навантаження на особистість, проблема формування здоров'яорієнтованого світогляду у майбутніх фахівців набуває особливої значущості та актуальності. Це обумовлено низкою взаємопов'язаних факторів, що визначають важливість збереження

та зміцнення здоров'я як ключового ресурсу професійної самореалізації.

Сучасні епідеміологічні виклики, які набули глобального масштабу після пандемії COVID-19, продемонстрували критичну необхідність розвитку здоров'язбережувальних компетентностей у всіх сферах професійної діяльності. Статистичні дані ВООЗ свідчать про суттєве погіршення показників як фізичного, так і психічного здоров'я населення

в постпандемічний період, що вимагає переосмислення підходів до професійної підготовки з акцентом на здоров'яорієнтовані цінності.

Військова агресія росії проти України призвела до суттєвих трансформацій соціально-економічних умов та психоемоційного стану суспільства в цілому. Надмірні стресові навантаження, постійна тривога, значне психологічне напруження, обмеження доступу до медичних послуг та спортивної інфраструктури, порушення режиму праці та відпочинку негативно впливають на здоров'я населення, зокрема молоді, яка здобуває професійну освіту. Сформований здоров'яорієнтований світогляд є важливим чинником стресостійкості, адаптивності та професійної ефективності в умовах кризових ситуацій, що забезпечує здатність фахівця підтримувати оптимальну працездатність, запобігати професійному вигоранню та ефективно відновлюватися після впливу стресових факторів.

Цифровізація та технологізація професійних середовищ створюють нові ризики для здоров'я працівників: від порушень опорно-рухового апарату до синдрому цифрової перевтоми та інформаційного перевантаження. Глобальні екологічні проблеми та погіршення стану навколишнього середовища створюють додаткові фактори ризику для здоров'я людини, що посилює актуальність формування екологічної компоненти здоров'яорієнтованого світогляду. Неухильне зростання алергічних, аутоімунних та онкологічних захворювань, пов'язаних із негативними екологічними впливами, потребує розвитку у майбутніх фахівців екологічної свідомості як складової здоров'язбережувальної компетентності.

Особливої актуальності проблема формування здоров'яорієнтованого світогляду набуває в контексті підготовки майбутніх педагогів, медичних працівників, фахівців соціальної сфери та менеджерів, діяльність яких безпосередньо впливає на здоров'я інших людей. Професійна діяльність цих категорій фахівців має мультиплікативний ефект, оскільки транслює здоров'язбережувальні цінності та практики на широкі верстви населення.

Формування здоров'яорієнтованого світогляду у майбутніх фахівців повинно базуватися на міждисциплінарному підході, що інтегрує досягнення медицини, психології, педагогіки, соціології, філософії та валеології. Це дозволить забезпечити системне бачення здоров'я як феномену, що охоплює фізичний, психічний, соціальний та духовний компоненти.

Таким чином, актуальність проблеми формування здоров'яорієнтованого світогляду у майбутніх фахівців в процесі професійної підготовки обумовлена комплексом сучасних викликів та ризиків, що потребують розвитку ціннісного ставлення до здоров'я як особистісного та професійного ресурсу. Це вимагає трансформації освітніх

програм та технологій професійної підготовки з метою інтеграції здоров'язбережувальних компонентів у всі аспекти навчального процесу, що сприятиме не лише збереженню здоров'я майбутніх фахівців, але й підвищенню якості їхньої професійної діяльності в умовах сучасних викликів.

#### **Аналіз останніх досліджень і публікацій.**

Проблема формування здоров'яорієнтованого світогляду майбутніх фахівців протягом останніх років привертає значну увагу науковців, що підтверджується суттєвим збільшенням кількості досліджень у цій сфері. Аналіз наукових джерел дозволяє виокремити декілька ключових напрямків розвитку цієї проблематики.

Теоретико-методологічні засади формування здоров'яорієнтованого світогляду досліджені у працях Н. Поліщук, яка розглядає здоров'яорієнтований світогляд як інтегративну якість особистості, що визначає ціннісне ставлення до здоров'я та здорового способу життя [9]. Ю. Бойчук розкриває аксіологічні аспекти здоров'яорієнтованого світогляду та його роль у професійному становленні фахівців [3].

Значний внесок у розробку практичних механізмів формування здоров'яорієнтованого світогляду зробили І. Іваній та О. Федій, які запропонували системний підхід до впровадження здоров'язбережувальних технологій у процес професійної підготовки фахівців різних галузей [5; 14]. Дослідники наголошують на необхідності створення відповідного освітнього середовища, що сприятиме формуванню у майбутніх фахівців стійкої мотивації до збереження і зміцнення як власного здоров'я, так і здоров'я інших.

Міждисциплінарний підхід до формування здоров'яорієнтованого світогляду обґрунтовується у дослідженнях С. Омелеченко, яка наголошує на необхідності інтеграції знань з різних галузей для створення цілісної системи здоров'язбережувальної підготовки фахівців [8]. У цьому контексті важливими є праці Т. Воронцової та В. Пономаренка, які розробили інтегративну модель формування здоров'яорієнтованого світогляду у закладах вищої освіти [4].

Інноваційні підходи до формування здоров'яорієнтованого світогляду розкриваються у дослідженнях Н. Коцур та Л. Товкун, які пропонують використання цифрових технологій для підвищення ефективності здоров'язбережувальної підготовки майбутніх фахівців [7; 12]. Суттєвий внесок у розробку цієї проблематики зробили В. Бобрицька та О. Антонова, які досліджують можливості дистанційних технологій у формуванні здоров'яорієнтованого світогляду в умовах обмеженого доступу до освітньої інфраструктури [2].

Питання готовності майбутніх фахівців до здоров'язбережувальної діяльності в екстремальних умовах досліджуються у працях О. Кокуна та

Н. Пророк, які розробили діагностичний інструментарій для оцінки такої готовності [6; 10]. Практичні аспекти підготовки майбутніх фахівців до роботи в умовах військової агресії розкриваються у дослідженнях Т. Федорченко [15].

Незважаючи на значний обсяг досліджень, присвячених формуванню здоров'яорієнтованого світогляду майбутніх фахівців, існує потреба у систематизації наявних підходів та розробці комплексної системи такого формування, яка враховувала б специфіку умов організації освітнього процесу у закладах вищої освіти під час воєнного стану. Актуальним залишається питання розробки ефективних механізмів формування здоров'яорієнтованого світогляду в умовах обмеженого доступу до освітньої інфраструктури та підвищеного психоемоційного напруження.

**Мета статті** полягає у висвітленні інноваційних технологій, методів і форм організації освітнього процесу у закладах вищої освіти для ефективного формування здоров'яорієнтованого світогляду у майбутніх фахівців в умовах сьогодення.

**Виклад основного матеріалу.** Статистичні дані останніх років свідчать про тривожну тенденцію погіршення фізичного та психічного здоров'я молоді студентського віку. Формування здоров'яорієнтованого світогляду здобувачів вищої освіти набуває особливої актуальності в умовах сучасних викликів, з якими стикається суспільство. Глобальні кризи у сфері охорони здоров'я, зростання хронічних захворювань, психоемоційне перевантаження, екологічні проблеми та цифровізація всіх сфер життя суттєво впливають на здоров'я молоді та вимагають переосмислення підходів до здоров'язбереження в освітньому середовищі університетів.

Традиційні форми і методи здоров'язбережувальної освіти, такі як лекції про здоровий спосіб життя та стандартні заняття з фізичного виховання, виявляються недостатньо ефективними в умовах сучасних викликів. Вони часто не враховують індивідуальні особливості та потреби здобувачів, не сприяють формуванню внутрішньої мотивації та не відповідають запитам нового покоління студентів, які потребують більш інтерактивних, цифрових та персоналізованих підходів.

Формування здоров'яорієнтованого світогляду вимагає комплексного підходу, що охоплює всі аспекти здоров'я: фізичне, психічне, соціальне, духовне та екологічне. Це передбачає інтеграцію здоров'язбережувальних компонентів у різні дисципліни, позааудиторну діяльність та загальну культуру закладу вищої освіти. Використання інноваційних технологій, форм і методів організації освітнього процесу сприяють формуванню суб'єктності здобувачів освіти, розкриттю особистісного потенціалу, збереженню фізичного і психічного здоров'я, формуванню свідомої

здоров'яорієнтованої професійної поведінки, бажанню до неперервного професійного саморозвитку та самовдосконалення.

В умовах надмірного інформаційного шуму та поширення недостовірної інформації про здоров'я особливої важливості набуває розвиток критичного мислення студентів, їхньої здатності аналізувати та оцінювати інформацію про здоров'я, приймати обґрунтовані рішення щодо власного здоров'я та протистояти маніпуляціям.

З огляду на зазначене, враховуючи досвід педагогічної діяльності у закладі вищої освіти, з метою формування у майбутніх фахівців здоров'яорієнтованого світогляду вважаємо доцільним використання інноваційних, активних та інтерактивних методів і форм навчання, зокрема організація диспутів, конференцій, ділових і рольових ігор, участь у різного роду конкурсах, залучення здобувачів освіти до громадської, виховної та інноваційної діяльності, використання технологій для моніторингу показників здоров'я, застосування мобільних додатків, онлайн-платформ для формування здорових звичок, а також розвитку культури здорового використання цифрових технологій; залучення студентів до розробки та реалізації проєктів, спрямованих на вирішення реальних проблем здоров'язбереження в університеті, місцевій громаді або суспільстві загалом тощо.

Основними формами організації освітнього процесу у закладах вищої освіти є лекції, практичні і семінарські заняття, самостійна та індивідуальна робота студентів, практика та позааудиторна робота. З метою формування здоров'яорієнтованого світогляду у здобувачів вищої освіти перевага надається проблемним лекціям, лекціям-дискусіям, що передбачають активне залучення здобувачів освіти до вирішення проблемних питань, активізуючи їхній творчий потенціал та особистісні ресурси для вирішення проблем здоров'язбереження. До прикладу, в процесі вивчення навчальної дисципліни «Психологія здоров'я особистості» під час лекцій-дискусій здобувачам освіти можна пропонувати дати відповіді на наступні дискусійні питання: «Як стиль життя може впливати на здоров'я людини?», «Чи має значення гігієна сну для психічного здоров'я людини?», «Чи погоджуєтесь ви з думкою «робота для життя, а не життя для роботи», наводячи всі за і проти цього твердження?» тощо.

Велике значення для формування здоров'яорієнтованого світогляду здобувачів освіти відіграють семінарські заняття, які проводяться у формі мозкових штурмів, аналізу ситуацій, круглих столів, дебатів з використанням методів інтерактивного навчання для опрацювання дискусійних питань, зокрема методу ПРЕС, займи позицію, дискусії в стилі ток-шоу, методу



шести капелюхів мислення тощо, а також методів когнітивного навчання, як-от: фішбоун, інсерт, гронування, сінквейн, кубування, метод ментальних карт тощо. Прикладом застосування методу «фішбоун» може бути розв'язання проблеми формування здоров'яорієнтованого світогляду у молодого покоління. Працюючи над вирішенням проблеми, студенти мають визначити його складові компоненти та запропонувати шляхи їх формування.

Прикладом використання методу «Шість капелюхів мислення» може бути опрацювання проблемного питання «Значення інформаційного контенту інтернету для розвитку особистості та їх вплив на стан фізичного, психічного, соціального і духовного здоров'я». Запропонований метод відзначається особливою доцільністю, оскільки забезпечує не лише поглиблене опрацювання питань здоров'язбереження, а й стимулює розвиток критичного, аналітичного та фахового мислення, сприяє вдосконаленню комунікативних компетенцій, формуванню навичок командної роботи та партнерської співпраці, а також розвитку рефлексивних здібностей. Застосування методу дозволяє всебічно оцінювати наслідки прийнятих рішень через різні призми сприйняття, що створює можливість гармонійно поєднувати емоційну складову з раціональними стратегіями, тим самим активізуючи творчий потенціал майбутніх фахівців.

Участь студентів у проєктній діяльності сприяє розвитку творчого потенціалу майбутніх фахівців, а також дозволяє залучити їх до більш глибокого осмислення проблеми здоров'язбереження через призму власних переконань. Проєкти можуть бути як короткотривалими, так і довготривалими, об'єднуючи навколо вирішення проблеми 5-7 здобувачів. Для цього студентам можуть бути запропоновані такі теми, як-от: «Створення оздоровчо-профілактичної програми для учасників освітнього процесу», «Методи формування стійкості до стресу в учасників освітнього процесу», «Створення особистого плану турботи про себе», «Створення оздоровчої програми для збереження особистого фізичного та психічного здоров'я під час професійної діяльності» тощо.

Практичні заняття, що орієнтовані на формування здоров'яорієнтованого світогляду майбутніх фахівців, доцільно проводити у формі ділових ігор, тренінгів, аналізу ситуацій (метод кейсів), воркшопів (майстер-класів), веб-квестів з урахуванням специфіки навчальної дисципліни. Цікавим прикладом застосування ділової гри в процесі професійної підготовки майбутніх фахівців є гра «Компетентність». В процесі гри здобувачам пропонується зіграти гру «Здоров'язбережувальна компетентність майбутніх фахівців в структурі здоров'яорієнтованого світогляду». Проведенню

ділової гри передують ретельна підготовча фаза. На цьому підготовчому етапі студенти ознайомлюються з тематикою гри, відбувається формування команд, визначаються «роботодавці» вболівальники та призначається арбітр. Кожна команда розробляє для команди-суперника набір із п'яти запитань різного рівня складності (як репродуктивного характеру, так і творчого спрямування).

Під час активної фази гри представники кожної команди демонструють свої напрацювання відповідно до попередньо узгодженого плану, який включає такі аспекти: розкриття змісту та значення здоров'язбережувальної компетентності в професійній діяльності; характеристика структурних компонентів здоров'язбережувальної компетентності фахівця; висвітлення ефективних способів формування здоров'язбережувальної компетентності у майбутніх фахівців; обґрунтування ролі професійного саморозвитку у становленні здоров'язбережувальної компетентності; представлення розробленого плану оздоровчо-профілактичних заходів; аналіз важливості здоров'язбережувальної компетентності майбутніх фахівців для майбутньої професійної діяльності.

Після представлення своїх розробок учасники команди відповідають на питання прихильників команди-опонента. Якщо надана відповідь неповна або відсутня, команда-опонент має можливість самостійно надати вичерпну відповідь. Паралельно з цим процесом «роботодавці» проводять оцінювання за попередньо встановленими критеріями: якість самої презентації, рівень запитань чи завдань від команди-опонента та змістовність відповідей. На фінальному етапі «роботодавці» проводять обговорення між собою та модератором (викладачем), обґрунтовуючи свої враження щодо виступів кожної команди, після чого приймають рішення про те, яку команду вони «запрошують на роботу».

Також прикладом організації ділової гри з формування здоров'яорієнтованого світогляду є гра «Судове слухання», яка проводиться на кшталт судового засідання, де розглядається питання «Вплив соціальних мереж на стан особистісного здоров'я». Здобувачі освіти виконують ролі адвокатів, обвинувачів, суддів, експертів. Ділові ігри у форматі судового засідання спрямовані на розширення та поглиблення теоретичної бази студентів з навчальної дисципліни, а також на розвиток їхніх компетентностей щодо виявлення, критичного аналізу та оцінювання потенційних ризиків. Такий формат сприяє формуванню практичних навичок розробки ефективних стратегій реагування на виклики навколишнього середовища з метою мінімізації їх негативного впливу на здоров'я та благополуччя людини, забезпечуючи тим самим підвищення якості її життя.

У професійній підготовці майбутніх фахівців інтерактивний тренінг виявляється найдієвішим методом практично-орієнтованого навчання у закладах вищої освіти. Така форма організації практичних занять демонструє виняткову ефективність у контексті андрагогічного підходу, оптимально відповідаючи потребам навчання дорослої аудиторії та забезпечуючи формування здоров'язбережувальної компетентності. Доцільно застосовувати тренінги для розвитку ціннісно-мотиваційної сфери щодо питань здоров'я людини та здорового способу життя; тренінги емоційної стійкості, тренінги формування стресостійкості, тренінги позитивного мислення тощо.

Дієвою, на нашу думку, формою організації освітньої діяльності здобувачів освіти для формування ціннісного ставлення до здоров'я, пропагування здорового способу життя, є індивідуальна робота, яка передбачає залучення студентів до різного роду заходів, які присвячені обговоренню нагальних проблем збереження здоров'я, зокрема: практичних підходів до укріплення фізичного, психічного та духовного благополуччя в сучасних реаліях; ефективних стратегій подолання стресових станів у нинішніх умовах; специфіки впровадження технологій, спрямованих на збереження здоров'я в освітніх установах; а також формування безпечного освітнього простору, що сприяє підтримці здоров'я учасників освітнього процесу.

У межах фізичного виховання доцільно залучати здобувачів освіти до індивідуальної роботи, що спрямована на розширення теоретичної бази та вдосконалення компетентностей щодо формування здоров'яорієнтованого світогляду в умовах потенційних загроз. Майбутнім фахівцям варто пропонувати долучатися до різноманітних челенджів, зокрема «Підтримка фізичної активності в умовах дистанційного навчання», «Техніки подолання фізичного та зорового перенапруження», «Оздоровчі рухливі вправи на відкритому просторі для зміцнення фізичного стану», «Спортивні захоплення у моєму житті» та інші. Студенти можуть брати активну участь у масштабних флешмобах, зокрема «White card», приуроченому до Всесвітнього дня здоров'я в контексті національної ініціативи «Цікава фізкультура 2:0. Перезавантаження», а також «Національний руханці у вишиванці» та подібних заходах. Невід'ємною складовою професійної підготовки майбутніх фахівців має бути їхня систематична участь у спортивних змаганнях різного спрямування – волейбол, шашки, шахи, настільний теніс та бадмінтон.

Таким чином, упровадження інноваційних форм і методів навчання у процес формування здоров'яорієнтованого світогляду здобувачів вищої освіти має визначальне значення для підготовки гармонійно розвинених, здорових та конкурентоспроможних фахівців у сучасних умовах глобальних

викликів, тому як вони забезпечують формування не лише теоретичних знань про здоров'я, але й створюють умови для розвитку стійкої внутрішньої мотивації до здорового способу життя; дозволяють враховувати індивідуальні особливості та потреби кожного здобувача, створюючи умови для формування персоналізованої траєкторії розвитку здоров'яорієнтованого світогляду; дозволяють інтегрувати питання здоров'язбереження в різні дисципліни та сфери університетського життя, формуючи цілісне розуміння здоров'я як багатовимірного явища, що залежить від фізичних, психологічних, соціальних, духовних та екологічних факторів; базуються на співпраці, груповій роботі та соціальній взаємодії, що сприяє формуванню культури здоров'я не лише на індивідуальному, але й на колективному рівні; дозволяють моделювати та аналізувати складні ситуації, пов'язані зі здоров'ям, розвиваючи у студентів практичні навички вирішення проблем та адаптивні стратегії здоров'язбереження, що мають особливе значення в умовах невизначеності та постійних змін; сприяють розвитку емоційного інтелекту, стресостійкості, навичок саморегуляції та самоконтролю, які є фундаментом психологічного благополуччя та успішної адаптації до викликів сучасного світу і, нарешті, ґрунтуються на принципах практичної діяльності та реального досвіду, забезпечуючи перенесення набутих знань, умінь та навичок у повсякденне життя студентів та сприяючи формуванню сталих здорових звичок, які зберігаються після закінчення університету.

**Висновки та перспективи подальших досліджень.** Формування здоров'яорієнтованого світогляду здобувачів освіти в процесі професійної підготовки є нагальною потребою сучасності, зумовленою комплексом викликів у сфері здоров'я, з якими стикається молодь. Традиційні підходи виявляються недостатньо ефективними в нових умовах, що актуалізує необхідність впровадження інноваційних форм і методів, які враховують сучасні реалії, індивідуальні потреби здобувачів та можливості цифрових технологій. Упровадження інноваційних форм і методів навчання є не просто педагогічною інновацією, а стратегічною необхідністю, що відповідає вимогам часу та потребам сучасних здобувачів освіти. Це дозволяє трансформувати процес формування здоров'яорієнтованого світогляду з формального засвоєння інформації про здоров'я на активне, осмислене та персоналізоване формування цілісної системи цінностей, знань, умінь та навичок здоров'язбереження, що стає невід'ємною частиною особистісної та професійної ідентичності майбутніх фахівців.

Перспективою подальших досліджень є вдосконалення інноваційних підходів до формування здоров'яорієнтованого світогляду здобувачів

освіти, з урахуванням нових викликів та можливостей, що дозволить підвищити ефективність здоров'язбережувальної діяльності університетів та зробити вагомий внесок у формування здорової нації та сталий розвиток суспільства загалом.

#### БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Безпалько О. В. Розвиток соціальних ініціатив як напрям соціально-педагогічної роботи. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Педагогічні науки*. 2018. № 1(315). С. 15-22.
2. Бобрицька В. І. Здоров'язбереження у вищій педагогічній освіті: теоретичні основи педагогічного дослідження проблеми. *Педагогіка і психологія професійної освіти*. 2021. № 3. С. 86-95.
3. Бойчук Ю. Д., Щербак І. М., Мірошниченко О. М. Здоров'язбережувальні технології в сучасних закладах освіти : колективна монографія. Харків : СГ НТМ «Новий курс», 2020. 204 с.
4. Воронцова Т. В., Пономаренко В. С., Лаврентєва І. В. Навчання здоров'я на засадах розвитку життєвих навичок: керівництво для вчителів. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ : Алатон, 2019. 268 с.
5. Іваній І. В. Методологія формування здоров'язбережувального освітнього середовища в закладі загальної середньої освіти. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія: Педагогічні науки*. 2020. № 3. С. 141-146.
6. Кокун О. М. Психологічна підтримка фахівців суб'єктів освіти в умовах пандемії COVID-19. *Вісник Національної академії педагогічних наук України*. 2020. Т. 2. № 2. С. 1-7.
7. Коцур Н. С., Годун Н. І., Миздренко О. М. Здоров'язбережувальні технології в формуванні професійної компетентності майбутніх педагогів. *Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору*. 2020. № 6. Кн. 2. Т. I (85). С. 377-387.
8. Омельченко С. О., Гутарєва Н. В. Соціалізація учнівської молоді в процесі розвитку здоров'язбережувального освітнього середовища. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2021. № 75. Т. 2. С. 44-48.
9. Пророк Н. В., Кондратенко Л. О. Психологічна підтримка педагогів у кризових ситуаціях. *Психологічний часопис*. 2020. Т. 6. № 9. С. 86-97.
10. Федорченко Т. Є. Прикладні методики превентивної роботи з дітьми в умовах військової агресії. *Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді*. 2022. Вип. 26(2). С. 267-276.
11. Поліщук Н. М., Антонова О. Є. Підготовка вчителя до розвитку здоров'язбережувальної компетентності учнів : монографія. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2021. 276 с.
12. Тимошенко О. В., Дьоміна Ж. Г. Здоров'язбережувальні технології фізичного виховання дітей різного шкільного віку. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 15: Науково-педагогічні проблеми фізичної культури*. 2020. Вип. 3К(123). С. 439-444.
13. Товкун Л. П. Особливості формування культури здоров'я студентів педагогічних спеціальностей в умовах сьогодення. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури*. 2020. Вип. 5К (129). С. 166-170.
14. Трубавіна І. М. Соціально-педагогічна робота з сім'єю вимушених переселенців: теорія та практика : монографія. Харків : ДІСА ПЛЮС, 2020. 408 с.
15. Федій О. А., Орлова Л. В. Здоров'язбереження молодших школярів засобом естетотерапії в умовах Нової української школи. *Педагогічні науки*. 2019. Вип. 74. С. 144-148.